

szegedi ünnepi hetek

Jazzparádé. A Molnár Dixieland és vendégei este az újszegedi szabadtéri színpadon ma este fél 9-kor.

Dankó-émlékest az újszegedi szabadtéri színpadon vasárnap este fél 9-kor. Dér István, Lóránt János, Novák András, Pál Mihály és Zombori László közös kiállításának megnyitóját ma délután 3-kor a Juhász Gyula Művelődési Központban.

A harmadik szegedi táblakép-festészeti biennálé a Képtárban és az Ifjúsági Házban, augusztus 20-ig.

Wieber Mariann jelmeztervező művész kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Papp György grafikusművész tűzzománcal a Pa-

letta Galériában, augusztus 20-ig. Gubcsi Attila festőművész kiállítása az Ifjúsági Házban, augusztus 31-ig.

Pannonhalmi Zsuzsanna kerámiái a Képcsarnok Gulácsy-termében.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Csongrád megyei parasztbútorok és népviseletek; Lucsképgyűjtemény; Móra-emlékszoba; a Fekete-házban: Vihart aratva — Csongrád megye munkásságának élete és harcai 1867—1945; Buday György élete és munkássága; Magyar katonai egyenruhák; a Vármúzeumban: Szeged múltja, jelene, jövője; a Kass Galériában: Bélyegkek, bélyegtervek, minigészek maxikönyvek Kass János műhelyéből.

Varga Máttyás kiállítóháza (Bécsi körút 11/A.)

Nemzeti Történelmi Emlékpark (Ópusztaszer).

Ifj. Lele József néprajzi gyűjteménye (Tápe).

Kenderfonó gyártörténelmi kiállítás (Rigó utca 5—7.).

Paprikamúzeum (Szentmihálytelek).

„Szeretjük, értjük a tájat”

Stafétabot

Augusztus elsején 22. alkalommal kezdte el munkáját az országos ifjúsági képzőművészklub Mártélyon. A több száz pályázó közül — a beküldött fotódokumentációk alapján — kiválasztották, hatvanan dolgozhatnak lengyel és jugoszláviai testvéreikkel fiatal alkotóival együtt a hatalmas és gyönyörű szabadtéri műteremben, a Holt-Tisza partján. Festve, rajzolva, mintázva a környék sejtelmes, furcsa figurákra hasonlító fűzfáit, a vízpart csillogását, ladikjait, a tesztuo árnyékait, a tiszai vizen izzó tanyáit és az ott lakó embereket.

Az ifjúsági alkotótelepet már ismeri minden, képzőművészettel foglalkozó és a képzőművészetet szerető ember. Túl a második évtizeden is fiatal, és hagyományával együtt újul meg évente; dicséret ez létrehozóit, a KISZ Központi Bizottság támogatásával a tábor fenntartója és szervezője az ifjúsági szövetség Csongrád megyei bizottsága.

Szatyó Győző pécsi szobrászművésszel, az alkotótelep egyik szakmai vezetőjével akkor találkoztam, amikor csoportjával a háromfűzfás tanyához indult rajzolni. Igértém, később utánuk megyek. Bizony jó nagyot kerültem, mire megtaláltam őket. Csinos, a fiatal kanca jóízűen ropogtatta az elé vetett szénát és békésen tűrte, hogy a Pécsről érkezett Varga János tustollal tanulmányrajzokat készítsen róla. A Mártélyon eltelt napokról ezt mondta Varga János:

— Először vagyok résztvevője a képzőművészeti tábornak, de máris megszerettem a tájat. Az egyik romos tanyában lakó, 80 éves öreg nénivel megismerkedtem, fölajánlottam segítségemet, hogy a tanyafal máladozó tapasztásait kijavít-

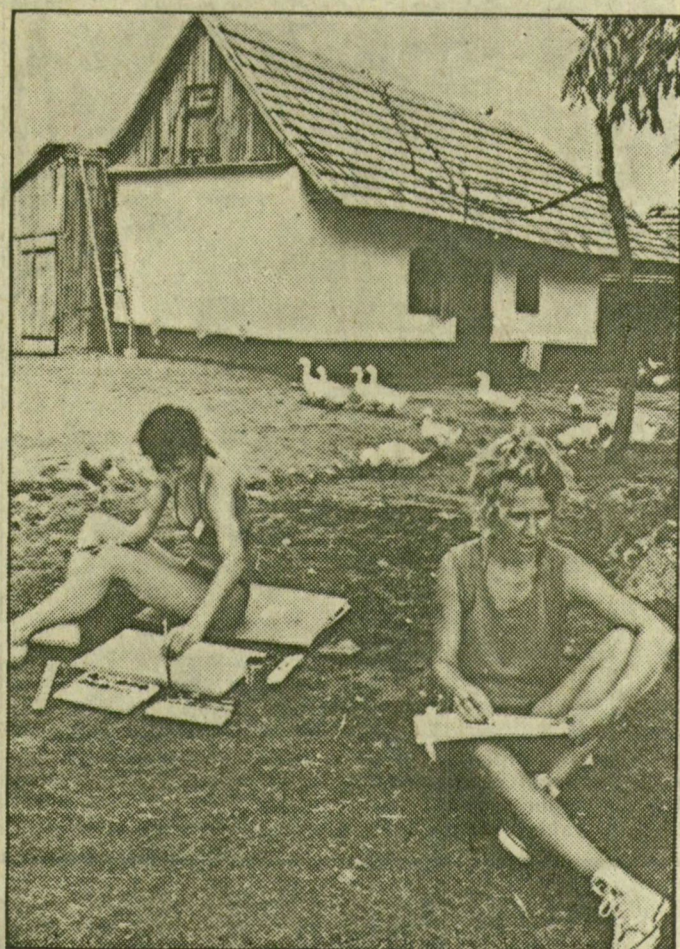
sam. Elmondta, hogyan lesz a törekből és a sárból tapasztóanyag. Ez lesz az első ilyen munkám, remélem, sikerül. Csoportvezető tanárom az első nap tanácsként adta, hogy először az apró részleteket figyeljük meg, vessük papírra, s a részletekből jussunk el az egészhez. Szemünkkel, kezünkkel, eszünkkel kóstolgassuk e sajátságos világ apró rezzenéseit. Raktározzuk el magunkba élményeinket, hogy hazatérve hasznosítani tudjuk.

Horovics Magdolna a hegyek ölette Zircről érkezett Munkamódszeréről, a hegyek és az Alföld közötti különbségről kérdeztem, arról, hogy melyiket könnyebb a táblán feszülő kartonra rajzolni.

— A különbség óriási, és egyelőre még szokatlan is. Így aztán én is, mint mindannyian, akik először járunk itt, a témát izlelgetve, lassan, kerülgetve közelítjük meg. A tanyák apró ablakainak részei, a tetőzet szerkezete, a kukoricagóré lécei, mind-mind egy felfedezés. Legszívesebben mikroszkóppal is megvizsgálám belülről a természetet, vagy az ember alkotta tárgyakat.

Szatyó Győző körbejárta a szorgalmasan dolgozó csapatot, egy-egy tanácsot adott, majd a tanyától nem messze lévő három fűzfához visszatérve, rajzmappája fölé hajolt. Apró tusonálai már képpé rendeződtek, rajzolás közben a táborról beszélt.

— Az alapítókkal együtt ma már négy volt táborhallgató is vezet csoportot. Szabó Tamás szobrász, Wiesz József grafikus, Kollár György festőművész baráttal együtt — mint táborhallgatók — Baranyából, Borsodból, Budapestről érkeztek — először több mint tíz évvel ezelőtt. Holler

Schmidt Andrea felvétele

Igy fest egy szabadtéri műterem

László, Hézső Ferenc, Fodor József hódmezővásárhelyi festőművészek keze alatt dolgoztunk, megszerettük és megértettük a tájat. Itt köteleztük el magunkat a vizuális, esztétikai nevelés feladatára. Ez manapság roppant fontos feladat. A táborban készült alkotások elemzésével, a szakmai tanácsokkal, a különböző művészettörténelmi előadásokkal segítjük ezt a munkát. Célunk, hogy az ország bármelyik városából ide érkező fiatalok közül, a gyakorlatban ismer-

jék meg a tartalmas örökséget, amit Tornyai János, Endre Béla, Rudnai Gyula hagytak ránk, amelyet aztán folytatott Kohán György, Füstös Zoltán.

A stafétabot tehát kézből kézbe kerül, a mártélyi tanyavilág, az élő és a Holt-Tisza csillogása, országunk e tenyérnyi darabja vászonra, papírra kerülve, fába vésvé, szoborba öntve, szívbe zárva adja tovább üzenetét másoknak is.

Czakó János

Próbák és próbák

Nagy László felvétele

Noha ezen a hétfőn köztudomásúan nincs premier a szabadtéren, bárki tapasztalhatja, hogy ezekben a napokban sem marad szinte egy pillanatra sem elhagyatott a tér: a Rocksínház nagy érdeklődéssel várt bemutatójának, a Nyomorultaknak próbái, nyugodtan mondhatjuk, teljes gőzzel folynak, s az előkészületek alapján — minden előzetes reklám nélkül! — jelenthetjük: legalábbis nagy igényű és roppant érdekes produkció várható. És jóllehet, a nap mint nap keményen tartó „edzések” csak fokozatosan alakítják ki majd a jövő pénteki premier egészét, egyre jobban láthatók a rockopera interpretációjának körvonalai. Képünkön: a kocsmajelenetet próbálják a Nyomorultakból

Vasárnap és hétfőn

Dankó-émlékest

Minden idők legnevesebb szegedi primása, Dankó Pista előtt tiszteleg az idei fesztivál egyik rendezvénye: holnap, vasárnap és holnapután, hétfőn este fél 9 órai kezdettel Dankó-émlékestet rendeznek az újszegedi szabadtéri színpadon. A műsort Csemer Géza szerkesztette és rendezte, a házigazda Antal Imre lesz, a keretjátékokban pedig Dankó Pistát Nemcsák Károly, Joó Ilonát Soproni Agnes alakítja majd. A közreműködők között egyaránt találunk népszerű fővárosi és szegedi művészeket: fellép Melis György, Moldován Ste-

fánia, Bangó Margit, Mészöly Katalin, Szentendrei Klára, Zentai Anna, Szalma Ferenc, valamint Gyimesi Kálmán és Vajk György, továbbá a Szegedi Dankó Pista Zenekar és a Rózsa Sándor Népdalkör, Szécsi József vezetésével. A primások: Káté Kálmán, Kecskés Sándor, Rácz Lajos, Lakatos Béla. A Dankó-émlékműsor alkalmából holnap, vasárnap délután 3 órakor a Szegedi Szabadtéri Játékok igazgatósága és az Országos Szórákötőzenei Központ megyei kirendeltsége koszorúzást rendez a régi Hungária Szálló előtti Dankó-szobornál.

Magángyűjtők kiállítása

A hódmezővásárhelyi városi tanács és a Tornyai János Múzeum vásárhelyi magángyűjtők kiállítását rendezte meg a múzeum földszinti termeiben. A tárlatot, melyen többek közt Szinyei Merse Pál, Rudnai Gyula, Barcsay János, Tornyai János alkotásai tekinthetők meg, Szabó Lajos gyűjtő nyitja meg holnap, vasárnap déli 12 órakor.

Balett Eigionban

Két évtizede került a Szegedi Nemzeti Színházhoz, tíz éve balettmester, öt esztendeje pedig növendékeit oktatja a Postás Művelődési Házban Ménési Gabriella. Az elmúlt évadot a görögországi Eigionban töltötte, munkával. Közel 180 iskolás korú gyereket ismertett meg a balett alapjaival, a nagyobbaknak pedig arrafelé még idegen, modern módszereket magyarázott:

— Már aznap órát kellett tartanom, ahogy megérkeztem — meséli. — A klasszikus balettől a modernen át a dzsesszig mindent tanítottam. Csupán az első hét volt nehéz, amíg egyetlen szót sem beszéltem görögül, de szerencsére gyorsan belejöttem. A tanítás délután öt-kor kezdődött, tízig tartott. Sokszor az órák vége után is kértek, folytassuk még, s csatlakozott az ottani mesternő is. Érdekes apróság, hogy a gyerekek, ha eltévesztik, jelentkeznek, nehogy rájuk szóljak, mert az szégyen a többi előtt. Három bemutatón mértük fel, meddig jutottunk, decemberben, márciusban, és az évad végén a színházban. Jólesett, hogy az első után sok új tanítvány jelentkezett. Elmondhatom, nagy sikert arattunk, az egyik csoportnak néptáncot tanítottam, végigtapsolta a közönség.

— Keveset tudunk a görög táncművészetről.

— Főleg a népi hagyományok dominálnak. Megfigyeltem a fiatalokat: meghallgatják a diszkót, de ha igazán jól akarják magukat érezni, a néptáncot választják. Ezzel fejezik ki szoros összetartozásukat. A baletttechnikák közül főleg a francia stílus divik arrafelé, magam is sokat tanultam tőlük, kevésbé ismerik viszont a modern dzsessztáncokat. A szakirodalom jóval

gazdagabb, mint nálunk, kinn barátkoztam meg például az egyik legújabb koreográfus, Mezzoni metódusával: tíz perc alatt képes bemelegíteni a testet. Mindent szeptembertől itthon is szeretném kamatoztatni.

— Újabb meghívás?

— Jövő nyárra, kéthetes szemináriumra. Nagyon szeretek tanítani, de inkább Szegedet választom: nem szívesen vesztetem el a régi növendékeimet. Akármilyen mélyponton van is a balett, sok a tehetséges fiatal, csak jobban oda kellene figyelni rájuk. Talán most változik valami, szeptembertől indul a balettköztalás a zeneiskola égisze alatt. A gyakorlás ugyan rengeteg lemondást, kitartást, akaratot követel az évek során, de kárpótol, hogy a tánc nyelvén minden érzést ki lehet fejezni.

V. E.

Földrengés-előrejelzés

A különleges erősségű földrengések hosszú távú előrejelzésének módszerét fejlesztették ki a szovjet és amerikai tudósok. Ezzel a módszerrel 300—500 kilométeres átmérőjű körzetben meghatározható a természeti katasztrófa bekövetkezésének ideje, a földrengés erőssége. Ennek alapján megfelelő védelmi intézkedések hozhatók.

A Szeged városi úttörőelnökség vendégeként ottágy gyermekcsoport érkezett Szegedre Leena Virtanen vezetésével Turkuból. A gyerekek testvérvárosunk általános iskolájában tanulnak és tagjai a Finn Demokratikus Úttörő Szövetségnek. Itt-tartózkodásuk alatt találkoztak szegedi úttörőkkel, üzemeket látogattak meg, kirándultak Ópusztaszerre, a nemzeti parkba, és sétahajóztak a Tiszán is. Schmidt Andrea fotóriporter azt a pillanatot örökítette meg amikor a közös nyelv a dal. Ma reggel a gyerekek a balatonkenesei úttörőtáborba látogatnak, ahol még néhány napot töltenek hazautazásuk előtt.

Turkuból érkeztek